

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

ORGAN

FOR

KVINDESAGEN I DANMARK.

Nr. 7.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.
Abonnement 60 Øre pr. Kv. foruden
Postpenge. Annoncer pr. Petitlinie eller
dens Plads 10 Øre.

København, den 1. April 1890.

III. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Frisiske Kvinder.

Af

Valdemar Bennike.

Ligesom Friserne er et af de ædlest og mest fribaarne Folkefærd, der endogsaa udleder deres Navn af selve Friheden og har til Valgsprog: »Heller død end Træl«, saadan træffer man vist ingen Steder i Evropa mere fribaarne og selvhjulpne Kvinder og Kvinder, der baade i Dygtighed og Livskaar er Mændene mere ligestillede end blandt Friserne paa Vesterhavsoerne. Her er Kvinden ikke blot som i England regerende Dronning i Huset, men mindst ligeraadende med Manden med Hensyn til Arbejdet i Marken og andre Udendørs-Forretninger, og Pengekassen har hun lige saa fri Adgang til som han. Det er derfor ikke saa helt et Træf, at mens hos andre Folk det at indgaa Ægteskab regnes for at komme i Trældom, hedder det, at blive gift, hos Friserne at blive »befriet«, et Ord, der ganske vist nærmest kommer af vort *at fri*, som Friserne bruger i Betydningen af *at elske*, men som dog er beslægtet med Tillægsordet *fri*, at være fri. Om Grunden til denne Kvindernes almindelige fri Stilling hos Friserfolket, som stadig giver Sønderjyderne Anledning til at drille dem med, at de har Skørteregimente, fortæller et ældgammelt Sagn, at i de Kampe, som Friserne ved Ankomsten til deres Øer maatte føre med Øernes Arilds-Befolkning, var det en Gang, at de havde tabt et Hovedslag, havde vendt

Ryg og jog afsted paa Flugten, da de mødte deres Kvinder, som kom bærende med Gryder fuld af varm Grød, som Krigsfolkene skulde have til Nødver. De skammede nu de forsagte Mænd ud, fik dem til at gøre omkring igen og gik i Spidsen for dem mod Fjenderne, hvem de smed Grød og Gryder med samt lige i Synet, saa Bladet vendte sig, Fjenderne flygtede, og Friserne vandt Sejrr. Til Tak derfor, hedder det, fik Kvinderne den store Myndighed siden, og Frisland fører fra den Stund af en Grødgryde i Skjold. Den egentlige Grund er vel den — hvis man ikke vil tilskrive Kvindernes dygtige, selvhjulpne Væsen, og Folkets ægte Frisind den —, at Mandfolkene gennemgaaende har været Sømænd fra gammel Tid og faret paa lange Rejser, saa de kun har været lidt hjemme og har da ikke kunnet faa saadan Indsigt som Kvinderne i deres Gaards Drift eller den hele Forretning ved Hjemmet, som blev overladt helt til Hustruens Omsorg. Endnu ser man meget faa Mandfolk paa Øerne; er de ikke til Søs, er de udvandret til Kalifornien for ikke at blive præjsiske Soldater, og spørger man: »Hvem er den Pige trolovet med?« eller: »Hvem er den Kones Mand?« lyder Svaret hyppig: »Han er i Kalifornien.« Man ser da gamle Koner ligge paa Knæ ude i Marken og skære Kornet med Segl, ser Kvinder staa paa Læset i Høstens Tid og stikke Negene ind ad Ladelugen, ja ser — som paa Amrom, hvor Tærskemaskiner er ukendte — baade gamle Koner og unge Piger staa paa Loen og svinge Plejlen, ligesom de om Efteraaret møder i Flok paa Havdigerne for at takke dem med Straafletninger paa Ydersiderne. Ikke at tale om, at Kvinder næsten udelukkende befolker Kirkerne om Søndagen, idet de